

når vi diskuterer i pressen og i medierne, og det vil sige, at diskussionen mellem folk og politikere og folk indbyrdes skal være på et fagligt niveau. Vi skal vide, hvad vi snakker om.

Og det er dér, eksperterne forhåbentlig også har en kvalifikation, nemlig at de er på et højt fagligt niveau. Det er derfor, at jeg også ofte fremhæver, at der er nogle institutioner og institutioner, som vi vil forsvare med næb og kløer. Institutioner, som ikke giver os ret.

Til allersidst vil jeg godt nævne, at en socialdemokratisk finansminister helt tilbage i 1970'erne f.eks. ville nedlægge Det Økonomiske Råd. Vi kæmpede med næb og kløer imod det.

Vi oplevede senere, at der også var antydning af angreb på Det Økonomiske Råd. Vi forsvarede Det Økonomiske Råd, ikke fordi de skulle være enige med os, men fordi der skulle være en fri stemme. Og med de betragtninger mener jeg, at uanset at vi ikke vedtager noget i dag, så mener jeg alligevel, at det kan give anledning til en lille eftertanke, også hos regeringen og forhåbentlig hos os alle sammen.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om ejendomsretten til ressourcerne i den grønlandske undergrund.

Af Kuupik Kleist (IA) og Lars-Emil Johansen (SIU).

(Fremsat 18/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den råstofordning, som er gældende i dag efter hjemmestyrelovens § 8, fastlægger en fælles beslutningskompetence mellem stat og hjemmestyre for alle større beslutninger om forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af de grønlandske ressourcer i undergrunden.

Selve administrationen af råstofområdet blev overført til hjemmestyret i 1998 og blev efter af-

tale mellem regeringen og landsstyret ledsaget af bloktilskuddet. Det nuværende statslige medansvar for råstofordningen har klare fordele for Grønland, bl.a. finansierer staten en faglig rådgivning fra danske sektorforskningsinstitutter GEUS og DMU samt fra Energistyrelsen.

Kl. 16.10

Regeringen er rede til at drøfte ændringer i de nuværende forhold, også på råstofområdet. Regeringens overordnede holdning er, at dette må ske gennem forhandlinger med landsstyret, og vi vil med et positivt udgangspunkt lytte til landsstyrets ønsker og sammen med landsstyret belyse de relevante aspekter af sagens indhold.

Grønlands landsstyre har allerede i et brev af 7. januar 2003 henvendt sig til økonomi- og erhvervsministeren med ønske om, at der indledes forhandlinger om en ny ordning på råstofområdet. Økonomi- og erhvervsministeren vil invitere landsstyremedlemmet for erhverv til et møde, hvor landsstyret nærmere kan uddybe sine ønsker til en ny råstofordning. Derfor ser jeg ikke noget behov for, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag til ændringer på dette område. Lad os nu se landsstyrets konkrete ønsker og så drøfte sagen med landsstyret på baggrund af det.

Den nugældende råstofordning var genstand for ganske særlig og grundig debat forud for sin vedtagelse, og regeringen vil i samarbejde med landsstyret sikre, at også nye ændringer som en integreret del i hjemmestyreordningen får en tilsvarende grundig behandling, før disse forelægges for Folketinget.

På den baggrund må jeg afvise det foreliggende forslag.

Henrik Vestergaard (V):

I Venstre følger vi med interesse udviklingen i Grønland og debatten om, hvordan grønlænderne kan modernisere og eventuelt udbygge selvstyret. Set med liberale øjne er det altid positivt, når individer, befolkningsgrupper og lokalsamfund ønsker at tage ansvar for egen situation og egen udvikling, at have kompetencen til selv at træffe de beslutninger, som har indflydelse på, hvordan befolkningens hverdag skal forme sig, skabe engagement, indflydelse og ansvarsfølelse. Det er et ansvar, som den grønlandske befolkning siden hjemmestyrets indførelse i 1979 har haft og udnyttet socialt, boligmæssigt, erhvervsmæssigt og siden sundhedsmæssigt, mens der på andre områder, bl.a. råstofforvalt-